

Telefon št. 30-40

VOJNI INVALID

GLASILO UDR. VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega 25. v mesecu. Posamezna številka 1 Din. — Naročnina mesečno 1 Din. — Rokopisi se ne vračajo. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo — Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica. Telefon št. 30-40.

Dvajset milijonov dinarjev

13. februarja 1937 se je začela razprava pri sodišču v Beogradu proti 60 osebam, katerih glavar je bil Jovan Lakičević in ki so od leta 1930, 1931, in 1932 izrekli na goljufiv način iz državne blagajne 20 milijonov dinarjev.

Teh 60 ljudi, ki so sedeli na zahtojni klopi, so bili stari in precej mladi: upokojeanci, mali uradniki, sluge, natakariji, poduradniki. Med njimi so tudi bile 4 ženske. In ti ljudje niso Črnogorci, kakor se je sploh mislilo in govorilo, temveč ljudje, skoraj iz vseh krajev države, samo iz Slovenije ne.

Poleg tega je bilo kot zagovornikov 70 advokatov. Dvorana je bila premajhna. Iz vsega sodišča so morali znositi skupaj klopi, da so obtoženci lahko sedeli. Advokati pa so se morali stisniti, kjer se je pač dalo. Državni tožilec sam si je komaj našel mesto pri oknu.

Ni samo ta obravnava največja, celo obtožnica je za to obravnavo največja, kar jo Beograd sploh pomni. Lepo je vezana in ima 200 listov pisarniškega papirja. Torej cel roman.

Ta obravnava odkriva nekliko važnih reči:

Država je oškodovana za nekaj čez 20 milijonov dinarjev.

Uprava-administracija, katero vsi dolže, je najbrž tako goljufijo omogočila. To bo pokazala, kajpada, obravnava.

Eden sam človek, doma iz Nikšića, hrom, katerega telo omahuje pri vsakem koraku, je zmogel, da pritegne 60 ljudi v afero in da se v nji pokažejo mnogi nenavadni družabni odnosi in nenavadna mentaliteta o pojmu poštenosti.

Ta človek je Jovan Lakičević. Glavna in zelo zanimiva oseba te obravnave.

Jovan Lakičević se je naredil bolnega. Ali dvignili so ga iz postelje. Ali, ko je stopil v sodno dvorano z ostalimi 60 soobtoženci, so vstali advokati.

— Zahtevamo, da se obravnava preloži. Radi boleznijo Jovana Lakičevića. Radi manjkajočih prič, ki niso prišle. Radi pretesne dvorane, ker se niti dihati ne da. Radi...

Sodišče se pošvetuje. Potekajo ure. Ob desetih izjavlja sodišče: Obravnava se ne prelaga.

Pa se oglasi advokat:

— Bože moj, to ne more biti. Tako ni mogoče delati. Kako naj branim, ko niti sesti ne morem?!

Predsednik odgovori:

— Tudi nam ni mnogo boljše.

In vrste se imena obtožencev. 60 po številu. Različnih poklicov: Kapetan invalid, privatni uradnik, vdova, bivši knjigovodja finančnega ministrstva, bivši davčni kontrolor, šef računovodstva finančnega ministrstva, računski inšpektor v pokoji, inšpektor finančne direkcije v pokoji, bivši blagajnik davčne uprave, odpuščen uradnik finančne direkcije, bivši knjigovodja finančne direkcije, bivši pomočnik knjigovodje, zdaj natakarij, svetnik finančnega ministrstva v pokoji, bivši likvidator okrožne finančne uprave, bivši pripravnik finančne direkcije, pomočnik knjigovodje finančne direkcije, bivši dnevnikař davčne uprave, knjigovodja finančne direkcije v Sarajevu, bivši uradnik finančnega ministrstva, bivši preglednik računov, upokojenka, poduradnik, sluga osnovne šole na Bulbuderu, poljedelec, krojač, bufetnik, bivši trgovec, zdravnik, odvetniški uradnik, kavarniški natakarij ter upokojeanci.

Pisana družba.

Začne se citati obtožnica. 200 strani. Advokati se razburjajo. Kdo bo stoje, v gnječi, v takšnem zraku poslušal 200 strani?!

Pa se oglasi advokat:

— Imam drugo obravnavo. Prosim, da se za Kajina določi drugi zagovornik.

Nekje iz ogla se oglasi stari advokat:

— Če Kajin hoče, ga lahko zagovarja njegov stari oficir. Nimam nič proti.

— Ali nimam s čim plačati, pravi Kajin.

Sodišče je rešilo vprašanje zagovornikov. Ker je večina obtožencev siromašnih, so se jim določili ex officio zagovorniki. Mnogi niso niti vedeli, kdo jih bo zagovarjal. Ker se pričakuje, da bo ta obravnava trajala dolgo, in radi teh 200 strani obtožnice, ni prišlo na obravnavo veliko število advokatov, ki so bili določeni kot ex officio.

Državni tožilec je čital obtožnico.

Treba omeniti, da obtožnica, čeprav tako obširna, obsega le samo del vsega, kar so obtoženci delali. Samo del, ki se tiče invalidov. Pripravlja se pa ravnotako velika obtožnica, ki bo drugi del sedanje obtožnice in se bo pečala s tako imenovanimi »črnogorskimi pokojninami«.

Da na kratko in v glavnem obrazložimo obtožnico, izgleda približno takole:

Jovan Lakičević, ki je bil že z otroške dobe hrom, je po vojni prišel iz Nikšića v Beograd. Oblekel je poročniško uniformo in na nekak način dobil uverenje, da je invalid. In s tem uverenjem je dobil tudi invalidnino.

Ko je tako sam prišel do invalidnine, je začel delati za druge. Delal je lažnjiva uverenja z imeni ljudi-invalidov, ki jih ni bilo. Pri invalidskem sodišču je za to prejemal invalidnino.

V informacijo

Mnogi, ki so vložili prošnje na Invalidsko sodišče, za ponovni pregled in ponovna sojenja po novi uredbi, sedaj z velikim ogorčenjem vprašujejo: »Že leta 1936 sem vložil prošnjo za ponovno sojenje in prisojilo invalidnine, pa še do danes nisem dobil rešenja. Kaj je vzrok temu? Ali pa: že toliko in toliko časa je, odkar sem vložil prošnjo za ponovni nadpregled, pa še sedaj nisem bil pozvan.«

Tem vsem bodi pojasnjeno:

Invalidsko sodišče je takoj vzelo v delo vse prošnje, ki pridejo v upoštevanje, da se bo mogla priznati invalidnina po novi uredbi, toda vrši poizvedbe. Ko bodo vse poizvedbe končane, in bo poizvedovalno delo v toliko končano, da bodo akti godni za rešitev, bo Invalidsko sodišče izdajalo rešenja v večjem številu. Sedaj pa še ne more zmagati vsega dela, ker oseba je pri Invalidskem sodišču vedno enaka, in ne more hitro vsega narediti. Lahko se reče, da bodo v tekočem letu večinoma vsi dobili rešenja.

Oni pa, ki so prosili za ponovni nadpregled, a še niso bili pozvani, naj vedo, da nimajo pravice. Invalidov izpod 30% se po zakonu ne more poslati na ponovni nadpregled. Tisti pa, ki so pa zakonu upravičeni do ponovnega pregleda, so bili njih spisi takoj odstopljeni pregledni komisiji, in so po večini tudi že pregledani.

To pojasnimo vsem, ki vprašujejo Invalidsko sodišče in naše Udruženje, kaj je z njihovimi zadevami.

Njegovi tovariši so opremljeni istotako z lažnjivimi listinami, prijemali invalidnine za invalide, ki jih ni bilo. Bili so celo taki, ki so v nekaterih mestih (v Nišu, Novem Sadu, Skoplju) prejeli mali takšne invalidnine. Trebalo jim je samo, da so okrog vsakega prvega potovali iz enega mesta v drugo mesto in povsod so dvigali invalidnine.

V obtožnici so našeti taki slučajji. Naj navedemo tukaj samo dva, ki sta več ali manj podobna vsem ostalim.

... Jovan Lakičević je nekega dne, v času med 15. februarjem in 22. avgustom 1932 potom overovljenega prepisa rešenja Invalidskega sodišča št. 8677 od 14. marca 1931, v besedilu izbrisal ime Lazarja Matića in napisal ime Dušana Katića v nameri, da tako spremenjeno rešenje uporabi kot bi bilo pravo...

... Potem je 1931. leta nagovarjal soobtoženega Miloša Uskokovića, da podpiše pri finančni direkciji v Beogradu kot pooblaščenec Dušana Katića pobotnico, po kateri bi imel Dušan Katić prejeti na eno pobotnico 26.494 dinarjev, a na drugi pa 70.365.50 dinarjev...

Drugi slučaj:

... Jovan Lakičević je 31. julija 1931 predal beograjski finančni direkciji prošnjo z lažnjivim podpisom Nikole P. Nikolića, rezervnega kapetana invalida, ki ga pa sploh ni, in je tako s pomočjo lažnjivega uverenja izposloval invalidnino...

Takšnih slučajev je nešteto na obtožnici, obsegajoči 200 strani.

In na ta način — zelo čuden način — je oškodovana država za čez 20 milijonov dinarjev.

Prvi dan je državni tožilec prečital 25 strani svoje obtožnice.

O poteku in koncu obravnave in o sodbi bomo pisali v prihodnji številki našega lista.

Po »Ratnem Invalidu« in »Politiki«.

Pojasnilo a § 42 invalidskega zakona

Nova uredba ni tega prav nič izpremenila. Kakor smo informirani se je Invalidsko sodišče v Ljubljani kljub temu postavilo na stališče, kar je povsem pravilno, da oseba z izbrisom kazni ali rehabilitacijo zadobi zopet nazaj vse pravice in ne sme trpeti nobenih posledic. Invalidsko sodišče je pred kratkim neki taki osebi priznalo pravice po Invalidskem zakonu. Višje invalidsko sodišče pa je dotično rešenje razveljavilo iz razloga, da izbris kazni ne vpliva na posledice, ki jih mora dotični trpeti po Invalidskem zakonu. Navedlo pa ni nobenih razlogov, po kakem zakonitem predpisu rehabilitacija z izbrisom kazni po Invalidskem zakonu ne prihaja v poštev. Kazenski zakon izrecno določa, da so z izbrisom kazni izbrisane tudi vse posledice. Zakaj torej ta zakon ne velja za vojne žrtve? Vsak sklep, po katerem se sodna kazen izbriše, izraža, da prestanejo tudi vse posledice. Izbris se izvrši v vseh sodnih in policijskih zapisnikih o kazni. Povsod se vse izbriše, samo Invalidski zakon še vpoštevava posledice, ki jih več ni. Pobija to, kar kazenski zakon izrecno določa.

Kaj si moremo pri tem misliti? Da se išče načine, kako bi se zmanjšala invalidska zaščita.

Invalidsko sodišče v Ljubljani se je v dotičnem slučaju, ko je priznalo z izbrisom kazni pravice, postavilo popolnoma na pravilno in zakonito stališče. Zadnjič smo čitali o neki aboliciji. Kaj bo pa pomagala, če zakoniti izbris nič ne drži.

Občni zbori se vrše:

Dne 7. marca 1937:

V Kranju ob 9. uri v Ljudskem domu,
v Ptuj ob 9. uri v garderobi realne gimnazije.

Dne 14. marca 1937:

V Murski Soboti ob 10. uri v restavraciji pri kolodvoru,
v Šmarju pri Jelšah ob 9. uri v gostilni pri Detičku,
v Prevaljah ob 9. uri v gostilni Kristan (na Fari),
v Kamniku ob pol 10. uri v gostilni »Grajski dvor«.

Dne 19. marca 1937 (na praznik Sv. Jožefa):

V Dolenjem Logatcu ob 10. uri v Gasilskem domu,
v Beltincih ob 9. uri v gostilni Borovič v Odrancih.
v Trebnjem ob 13. uri (1. uri pop.) v občinski pisarni.
v Brežicah ob 9. uri v gostilni pri Štirnu.

Dne 21. marca 1937:

V Dolenji Lendavi ob pol 9. uri v gostilni Pojbič.
v Slov. Konjicah ob 9. uri (razglašeno bo pri cerkvah),
v Žireh ob 11. uri v občinski pisarni,
v Zagorju ob 9. uri v gostilni Kovač.

Tovariši tovarišice! Pridite vsi na občne zборе, ker so važni.

Člen 10. nove uredbe

Zakaj je člen 10. nove uredbe važen?

Pod tem naslovom je naš Vojni invalid že prinesel članek, v katerem je opisal koristi, ki jih prinaša.

Vprašamo pa, kje je korist, ki jo predvideva ta člen?

Določa namreč, da ima g. minister socialne politike in narodnega zdravja neomejeno pravico zahtevati ponovno sojenje v slučajih kršitve zakona, ako se javne listine ne ujemajo s faktičnim stanjem ali radi računskih pogrškov.

V komentarju je dostavljeno, da more minister zahtevati ponovno sojenje tudi stranki v korist, ako je zakon materialno kršen.

Na žalost sedaj še nič ne vemo o koristi tega člena.

Mnogo invalidov in vdov je vložilo prošnje na Ministrstvo soc. politike in nar. zdravja, da se jim predlaga po tem členu ponovno sojenje ter so podali dokaze, da njihova rešenja niso pravilna.

Videli smo, da je ministrstvo vrnilo že več takih prošenj Invalidskemu sodišču v Ljubljani v pristojnost, ali pa strankam nazaj.

V vseh vrnjenih aktih pa ni predlogov za ponovno sojenje, brez katerih seveda Invalidsko sodišče ne more ničesar narediti.

V nekaterih slučajih pa je Višje invalidsko sodišče samo stavilo pripombe v rešenjih, da naj se prosilci obrnejo s prošnjami na Ministrstvo social. pol. in nar. zdravja, da bo event. uvedlo ponovno sojenje po členu 10. uredbe. V dotičnih slučajih pa ni nobenega odziva.

Torej nam še ni znana nobena ugodnost čl. 10. uredbe in ne vemo, ako bomo kdaj kaj dosegli?

V nekaj primerih so bile celo osebe ne intervencije, pa ni nič.

Želimo, da bi se ta čl. 10. nove uredbe v resnici oživil.

Naše gibanje

Krajevni odbor UVI, Ptuj: Naznanjamo vsem svojim članom in članicam, da se bo vršil 17. redni občni zbor tuk. Krajevnega odbora v nedeljo, dne 7. marca 1937. ob 9. uri predpoludne v garderobi ptujske realne gimnazije Prešernova ulica št. 31.

Na občni zbor pride naprošeni delegat iz Ljubljane!

Ako občni zbor ne bo sklepčen ob določeni uri, se bo isti vršil eno uro pozneje, v istem prostoru in z istim dnevnim redom. Dnevni red se bo objavil na občnem zboru.

Radi štednje se ne bo izdalo lepakov, niti posebnih vabil, za to prosimo naše redno članstvo, da povedo vsem, posebno onim tovarišem in tovarišicam, ki so izgubili delne ali vse pravice do zaščite po invalidskem zakonu iz leta 1929., da se tega občnega zbora v polnem številu udeležijo!

lahko pridejo v gimnazijo že ob pol 8. uri na to pa počakajo v topli sobi na začetek občnega zbora.

K polnoštevni udeležbi vabi odbor.

Člane in članice, ki bodo hoteli na občnem zboru osebno poravnati članarino in za list, bodisi za celo leto, bodisi za pol leta 1937 opozarjamo, da

Radovljica. Dne 19. marca ob 15. uri popoldne se bo vršil redni letni občni zbor naše organizacije vojnih invalidov. Ta občni zbor se bo vršil v restavraciji pri Kunstelju. Povabili bomo tudi delegata Oblastnega odbora iz Ljubljane.

Vsi člani in članice se vabijo, da se zanesljivo udeležijo občnega zbora, ker z veliko udeležbo napravimo manifestacijo za boljšo zakonitev naših pravic. Vojne žrtve bomo vedno stremele za tem, da se nam da vsaj to, kar smo imele po prejšnjih invalidskih zakonih.

Vsi, ki ste izgubili podporo dobro veste, da je naš zakon iz leta 1929. izdelan brez vsakega sodelovanja invalidskega združenja. Napravil je veliko gorja invalidom in vojnim vdovam. Tudi uredba o izpremembah in dopolnitvah invalidskega zakona, ki je bila izdana 25. marca 1936, ni dala nazaj vsega vojnim žrtvam, kar je odvezel zakon iz leta 1929. Radi tega je nujna in potrebna nadaljna borba, da se doseže popolnoma nov invalidski zakon. V kolikor nam je znano, se dela nek načrt za popolnoma nov invalidski zakon. Upamo, da bo pravičnejši od sedanjega. Dosegli ga bomo le z dobro organizirano organizacijo, ker le v organizaciji je moč.

Kot vsako leto, se bo tudi letos na občnem zboru pobirala članarina in naročnina za list »Vojni invalid« za leto 1937. Vsak član in članica naj plača tudi naš list, ki vedno prinaša, kaj se dela za naše izboljšanje. Po sklepu občnega zbora Oblastnega odbora mora biti vsak član ali članica naročena na list. Da bo mogoče pobrati članarino in naročnino, se vsi člani in članice naprošate, da ste že ob 14. uri na mestu. Tajnik tov. Požar bo pobral in vpisal članarino in naročnino za list. Tako bo do 15. ure članarina in naročnina pobrana, zato pridite vsi pravočasno, da med zborovanjem ne bomo motili govornikov.

Krajevni odbor v Kranju javlja, da se bo vršil v nedeljo dne 7. marca 1937 ob 9. uri v Ljudskem domu redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Pričakuje, da se bodo udeležili vsi organizirani člani in članice, seboj pa pripeljejo tudi še neorganizirane.

Novo mesto. Člani in članice! Kljub trikratnemu javnemu pozivu potom občin, vas še mnogo ni prineslo na naš poziv novih, odnosno najsiromašnejši starih slik (fotografij) za nove članske knjižice. Ker s tem zadržujete delo našega Oblastnega odbora v Ljubljani pri izstavljanju novih članskih knjižic, hkrati pa tudi svoje sotovariše in tovarišice, ki so svoji dolžnosti že zadostili in radi vas ne pridejo v posest novih članskih knjižic, ker jih bomo za vse naše članstvo skupno prejeli od O. O., vas Krajevni odbor slednjič poziva potom našega strokovnega lista, da slike takoj prinesete ali tajniku Juraku, ali pa jih tudi lahko pustite v trafiki

tov. predsednika Lukmana, da jih takoj odpošljemo Oblastnemu odboru. Kdor se temu pozivu ne bo odzval, naj si sam pripiše posledice, če bo ostal brez nujno potrebne članske knjižice, ker tak tudi ne bo registriran niti v Ljubljani pri O. O., niti v Beogradu pri Centralnem odboru. Zato ne odlašajte.

Poziv vsem članom K. O. mariborskega. Krajevni odbor UVI v Mariboru poziva ponovno vse svoje člane in članice, ki še do danes niso oddali svojih starih članskih knjižic v svrhu zamenjave za nove, da jih prinesejo takoj v invalidsko pisarno med uradnimi urami vsak ponedeljek, sredo in soboto od 9. do 11. ure, Rotovski trg 1.

Pri tej priliki pozivamo tudi vse nečlane in nečlanice, oziroma vse vojne invalide, vdove in starše padlih, ki se čutijo vojne žrtve, da se v lastnem interesu čimprej prijavijo v naši pisarni, bodisi s poprejšnjimi invalidskimi listinami iz leta 1921. in 1915. ali iz leta 1929.

S tem hočemo izvršiti statističen pregled in popis vseh vojnih žrtev mariborskega okrožja za levi in desni breg.

Obenem sporočamo vsem onim članom in članicam, ki so do 31. januarja 1937. oddali v zamenjavo stare članske knjižice, da imajo že nove na razpolago v naši invalidski pisarni. Končno prosimo vse zamudnike za čimprejšnjo poravnavo zaostale članarine, ker v nasprotnem slučaju bi bil Krajevni odbor primoran s 1. marcem 1937 vsem zamudnikom list ustaviti, kar pa bi bilo vsem dotičnim le v splošno škodo, ker baš sedaj bo naš list vedno prinašal razna važna sporočila o delovanju vseh K. O., zlasti pa zahteve vseh vojnih žrtev za zakonitev pravičnejšega invalidskega zakona, ki se nam obeta.

Dolžnost je torej vseh vojnih žrtev, da se močno oklenejo svoje organizacije, ker le na tej podlagi bo zaželen uspeh.

Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Moravčah poziva vse one člane in članice, ki imajo svoje nove članske knjižice pri Krajevnem odboru, da naj pridejo v najkrajšem času po nje. To so sledeči člani:

Barlič Janez, Hudec Hribar Frančiška iz Poljan, Sv. Florijan. Kokalj Janez iz Sp. Kosez. Pestotnik Jakob iz Psajnovice. Požar Valentin iz Gorenj, Sp. Koseze. Prašnikar Franc, Zg. Javoršica. Planinc Magdalena iz Trnjave. Stražnar Janez iz Brezovice, Zlato polje.

Cena članskim knjižicam je, kakor že večkrat omenjeno, 3 Din. Sprejemajo se še vedno novi člani. Vsakega vojnega invalida je dolžnost, da je organiziran, ker le ako bodo vse vojne žrtve organizirane, se bo kaj doseglo. Žalostno je pa to, da se nekateri člani in članice spomnijo organizacije samo takrat, kadar prosijo podpore, ko pa kaj dobe, pa zopet prenehajo s članstvom. Tako se je tudi letos zgodilo, da nekateri člani in članice še na občni zbor niso prišli, še veliko manj pa, da bi plačali članarino in naročnino za list »Vojni invalid«. Kdor ne bo naročen na list »Vojni invalid«, mu ni treba misliti na kakšno pomoč več od organizacije. Pričakujemo v najkrajšem času zopet nov invalidski zakon, za to opozarjamo že sedaj vse vojne žrtve, da se tesno združijo v organizaciji, ker le skupno bomo kaj dosegli.

V preteklem poslovnem letu je bilo več pritožb zaradi dostavljanja časopisa »Voj. inv.«. Vsak, kdor ima naročen list, naj gre sam osebno na svojo pošto vprašati, ako prihaja, še le potem naj nam sporoči, da mi poiščemo vzrok zaostajanja.

Kdor plača list pri K. O., se mu ga gotovo naroči, ako ne verjame, naj se gre prepričati osebno ali pismeno na upravništvo lista. Mi pošljemo vsako leto »Seznam« naročnikov za celo leto in tudi plačamo list za celo leto naprej. Toliko v vednost vsem članom.

Krajevni odbor v Vel. Laščah vabi članstvo, da se čimprej javi pri predsedniku tov. Prijatelju radi popolnitve popisnic. Najboljša prilika za to je ob nedeljah dopoldan. — Odbor.

Slovenske Konjice. Občni zbor Krajevnega odbora se bo vršil v nedeljo dne 21. marca ob 9. uri. Lokal bo objavljen potom razglašal po cerkvah. Vsi člani in članice se pozivajo, da do občnega zbora plačajo naročnino za list in članarino. Prinesiti je treba tudi stare članske knjižice, da se bodo zamenjale za nove. Vsak mora imeti novo člansko knjižico, stare bodo neveljavne. Invalidi naj prinesejo tudi železniške legitimacije v podaljšanje. Priti morate vsi radi novih pravil in novega invalidskega zakona.

Krajevni odbor UVI Slov. Bistrica naznanja svojim članom, kateri še niso prejeli svojih novih članskih knjižic in niso dali podatkov za nove popisnice ali pa jih niso še podpisali, da se čimprej zglase pri tajniku tov. Repniku na Pragerskem ob uradnih dnevih, t. j. ob ponedeljkih in petkih. Prinesejo naj s seboj vse invalidske listine. Želi se tudi, da dotični, ki še niso poravnali članarine in naročnine za list »Vojni invalid«, da isto ob tej priliki store.

Krajevni odbor Trebnje naznanja svojim članom, da se bo vršil občni zbor 19. marca 1937 ob 13. uri popoldne v novi občinski pisarni. Člani in članice naj se zglasijo že ob 12. uri v pisarni, kjer se bo pobirala članarina za leto 1937.

Pozivamo vse članstvo, da se v obilnem številu udeležijo občnega zbora.

Krajevni odbor v Dolenjem Logatcu sporoča svojim članom in članicam, da se vrši redni letni občni zbor dne 19. marca t. l., na praznik po sv. maši ob 10. uri v Gasilskem domu. Naprošen je delegat iz Ljubljane, za to naj bo udeležba res polnoštevna (ne kot prejšnje leto). Vsi člani, ki so oddali v zamenjavo članske knjižice, bodo dobili nove na občnem zboru. Vsak naj ima tudi pripravljeno za poravnavo članarine in lista Vojni invalid vsaj za 6 mesecev; ako ni mogoče za celo leto. Kdor ima kakšne težnje ali prošnje, bo dobil vsa pojasnila na občnem zboru. Na svidenje. Odbor.

Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Kamniku obvešča vse člane, da se vrši redni občni zbor v nedeljo, dne 14. marca 1937 ob pol 10. uri v Kamniku, gostilna »Grajski dvor«. Dnevni red: 1. Poročilo odbora in ev. delegata O. O. 2. Sprejem novih pravil. 3. Volitev novega odbora in proračun. 4. Slučajnosti. Dolžnost vsakega člana je, da se zbora udeleži. Vsak naj prinese s seboj člansko knjižico in poravna članarino.

Zagorje. K. O. ima v nedeljo dne 21. marca 1937. ob pol 10. uri dopoldne redni občni zbor pri g. Kovaču na Toplici.

Vabimo vse članstvo, posebno pa reducirane, da dobe na sestanku pojasnila; zakaj je bila v letu 1936, nekaterim odbita inv. podpora, ko so vlagali prošnje.

Pripravlja se nov inv. zakon za pravično zaščito vsem vojnim žrtvam; ter bo o temu poročal došli delegat Oblastnega odbora iz Ljubljane.

Kdor še ni član ali ni oddal stare članske knjižice, naj prinese s seboj sliko in vse svoje dokumente, da dobi novo člansko knjižico.

Čitatelje »Vojnega invalida« pa pozivamo, da pripeljejo vse one, ki lista ne čitajo ali niso še člani, na občni zbor. Ako vsak naročnik pripelje le po enega novega člana, bo število za 100% večje. Posebnih vabil K. O. ne bo razpošiljal, torej sigurno na svidenje dne 21. marca ob pol 10. uri pri Kovaču.

Zahvalno pismo. Krajevni odbor v Mariboru je dobil zahvalno pismo iz pisarne Njegovega Veličanstva kralja sledeče vsebine: »Po nalogu Njegovega Kraljevskega Visočanstva kneznamestnika, čast mi je izjaviti zahvalo za tople želje in izraze vdanosti poslane Njegovemu Veličanstvu kralju in Kraljevskemu Domu iz letne skupščine Udruženja vojnih invalidov v Mariboru. — Minister Dvora Milan Antić.

Sevnica. Krajev. odbor tuk. UVI bo izdajal nakaznice za brezplačno nabavo svežega mesa za Veliko noč onim članom, ki bi si ga sami ne mogli nabaviti. Nakaznice dobe pri tajništvu na veliko soboto ob 10. uri. Kdor takrat ne bo prišel, ne bo mogel dobiti

meso na brezplačno nakaznico. Meso se bo dobivalo pri mesarju Plavštajnerju v Sevnici.

Tistim članom K. O. Sevnica, ki jim je bližje na Senovo pri Rajhenburgu kakor pa v Sevnico, naznanjamo, da se bo s 1. aprilom t. l. ustanovilo na Senovem — pri tov. Fabjančiču — poverjenišvo in bo lahko vsak tam opravil, kar bo imel pri udruženju opraviti.

Tuk. K. O. se je posrečilo, zagurati si nekaj več rednih dohodkov kakor jih je imel do sedaj. Zato bo posihmal tudi več podpor izdajal. Podpore pa bodo prejemale zlasti tisti revni člani, ki bodo tudi kaj za organizacijo storili. Vsem naročamo: Nabirajte nove člane, ker so med nami še neorganizirani. Po občnem zboru se jih je že več prijavilo. Vsak član je dolžan po svojih močeh delati za organizacijo.

Člani, ki še niste prišli po nove članske knjižice, pridite brž, da bo to čimprej v redu. K. O. mora Oblastnemu odboru poslati popisnice vseh članov. Tega pa ne more storiti, dokler niso vsi prišli po članske knjižice.

Pri tajništvu je vsakemu članu na razpolago naš beograjski časopis »Ratni invalid«, ki ga izdaja Središnji odbor UVI. Tiskan je v latinici in cirilici.

Ptuj. Leto za letom posega kruta smrt v vrste naših vojnih žrtev, da jih reši vseh muk in trpljenja. Tako nas je za vedno zapustil v decembru l. l. najdražji član, naš ljubljani predsednik nadzornega odbora tov. Dolenc Jurij.

Težki pogrešek je nastal v našem odboru ob izgubi dobrega tovariša, modrega svetovalca, kažipota in dolga leta požrtvovalnega in nesebičnega odbornika.

Težko je zadela njegova smrt tudi njegove prijatelje, posebno pa njegove domače.

Kraj. odbor mu je poklonil lep velenec.

Počivaj v miru, nepozabni Jurij! Naj ti bo zemljica lahka!

Iz Celja. Ministrstvo za socialno politiko nas je obvestilo, da bo še do tlej, dokler ne izide nova uredba izdajalo nove legitimacije za invalide. Stane pa vsaka knjižica sedaj 20 Din, ker je za 10 let.

Vseh 20 tovarišev, ki so plačali samo 10 Din za knjižico, naj pošljejo še ostalih 10 Din. Položnica bo vsakemu poslana. Denar v Beograd je pa odbor poslal.

Tudi nam je vrnilo 48 legitimacij nazaj z zahtevo, da nalepimo na vsako tam, kjer se bo prolongiralo, železniško markico za 2 Din.

Tudi to smo storili in legitimacije zopet v Beograd poslali. Tovariši, ki ste legitimacije oddali, boste teh 2 Din plačali, ko pridete po legitimacije ali pa pri prihodnji poravnavi članarine, ako jim bodo legitimacije vrnjene po pošti.

Licitacija kantine. V pisarni Komande mesta v Celju (zgradba Vojnega okruha) bo dne 22. marca 1937 ob 11. uri prva ustmena licitacija za kantino v vojašnici Kralja Petra I. Velikega Osoboditelja. Kantina se bo oddala za 1 leto, t. j. od 21. maja 1937 do 31. maja 1938. Letna zakupnina 3519 Din (po oceni). Pogoje je videti pri Komandi mesta. Kavcijo 879.75 Din je položiti pri blagajni 39. p. p. v Celju.

Iz upravništva: K. O. se opozarjajo, da naj javljajo vse spremembe za naročnike, da bodo dospele najkasneje do 25. v mesecu na upravništvo. Pozneje došle spremembe se ne morejo upoštevati. Nekateri K. O. javljajo vsakega novega oz. črtanega naročnika posebej. To ni potrebno. Npravi naj se skupen seznam, v katerega se vnese vse spremembe za dotični mesec. Seznam vsebuje: pri novih in črtanih naročnikih ime in priimek naročnika, njegovo bivališče in pristojno pošto. Ako se kak naročnik preseli, naj se zanj navede stari in novi naslov. Vse drugo je nepotrebno. Nekateri K. O. navajajo tek. številke svojih seznamov, — ne navedejo pa niti imena naročnika in pristojne pošte, kar zelo otežkoča delo pri upravi. Zato naj se vsi K. O. ravnaajo po gornjih navodilih.

da so nekateri invalidi še posebno prizadeti po invalidskem zakonu. Iz vseh govorov je pa izzvenela tožba, da vojnih žrtev, najnesrečnejših med nesrečnimi, nikjer ne upoštevajo kakor bi jih morali že glede na njihovo sedanjo bedo, če se že ne ozirajo na njihove žrtve in trpljenje med vojno.

Iz blagajniškega poročila je bilo razvidno, da je imela organizacija vsled premogovne akcije ogromen denarni promet. Bilanca je bila sestavljena brezhibno, za to je predsednik nadzornega odbora tov. Metlika predlagal absolutorij s pohvalo, kar je zbor soglasno sprejel. Predsednik tov. Mlekuž je sporočil, da je na tem občnem zboru treba sprejeti nova pravila, ki jih je že sprejel kongres. Ker je bila to zgolj formalnost, je zbor soglasno sprejel nova pravila.

Zastopnik Oblastnega odbora in predsednik tov. Štefe je v zelo pomembnem govoru orisal položaj našega invalidskega vprašanja.

Njegov govor je bila silna optožba javnost, ki trpi in dopušča, da žive vojne žrtve v takih razmerah, kakor da so zares izvrški človeške družbe, in ne žrtve, ki so rodile našo domovino.

V vsej državi je nad 600 Krajevnih organizacij in 33 Oblastnih odborov. Naše Udruženje razprostrto po vsej državi, je med vsemi, kakoršni koli organizacijami, najmočnejše. Ima čez 100.000 članov in članic. V Sloveniji imamo 50 krajevnih organizacij, to je, krajevni odbore. In ljubljanski Krajevni odbor — Krajevna organizacija spada med enoiz najbolj številnih in dobrih organizacij. Ponosen sem, da načelujem takšnim organizacijam.

Po invalidskem zakonu iz leta 1921., je bilo v Sloveniji 32.000 vojnih žrtev. Drugi invalidski zakon iz leta 1925. jih je že nekaj likvidiral in je ostalo le 18.000 vojnih žrtev. Tretji invalidski zakon, ki je prišel s parolo štedenja, jih je pa priznal samo še 6000. Tako socialno se je postopalo z vojnimi žrtvami. In v resnici bi se morala vsa javnost vprašati. Kako nepriznani? Kaj so jim že zrastle izgubljene udje, kakor martinčku rep? Ali \$\$\$ zakona so našli načine, da so z njimi odločujoči takrat to naredili. Mi pa dobro vemo, to tudi vidimo, da še v Sloveniji živi in trpi še okrog 14 tisoč vojnih žrtev, ki danes po zakonu iz leta 1929. niso priznani.

Ko so tisti invalidski zakon sestavljali, niso pripustili k njemu zastopnika Udruženja vojnih invalidov, to je, naše organizacije. Ker če bi bil tam naš zastopnik, bi se ta krivica ne zgodila.

Z dodatno uredbo od lanskega leta je prišlo do svojih pravic po vsej državi okrog 45.000 invalidov.

Čuje se in govori se, da se v Ministrstvu socialne politike in narodnega zdravja pripravlja nov invalidski zakon. Tak, ki bo popravil vse dosežane krivice in zadovoljil vojne žrtve. Udržanju, našemu Središnjemu odboru je bilo sporočeno, da delo gre počasi od rok, ker se ne more točno ugotoviti efekta finančne potrebe, ker nima točne statistike. Kar pa ni ravno tako težko, saj morajo imeti zapisano, komu in koliko so izplačevali invalidnine priznanim iz leta 1925.

Mi ne zahtevamo za nas in za svoje tovariše nikakih obremenitev našega naroda. Zahtevamo le, da se nam da to, kar smo že imeli in dobivali in da se nam da dela in zaslužka. Hočemo, da živimo skromno in solidno. Če bi se zaposlilo vsaj 60% nezaposlenih vojnih žrtev in to primerno njihovim sposobnostim, bi takozvano invalidsko vprašanje prav gotovo prišlo iz mrtve točke. Zdaj pa se povsod pri zaposlitvah odklanjajo vojne žrtve, čeprav invalidski to predpisuje. Ali o kaznih zoper kršitev teh določb še nismo slišali.

Pri podeljevanju raznih komisij, kakor trafik, kantin in drugih, na katere imajo po zakonu vojne žrtve prvenstvenost in privilegije, je nezasišeno. Trafiko dobi vsakdo, istotako druge koncesije, invalid pa le slučajno. Kantine pustijo licitirati po večkrat in so licitanti tudi neinvalidi, zato tudi boljši ponudniki, pa dobe

kantino. Invalid, ti pa pogini, zakaj pa si invalid.

Nezaslišano je tudi, kako se pri vojnih žrtvah tolmači čut oziroma pomen nemoralnosti. Vojna vdova, če ima nezakonskega otroka, je nemoralna. Pa četudi je njen nezakonski sin morda že v službi domovine in v uniformi jugoslovanske armade, če pa še ni, bo v kratkih letih to. Ali ona je nemoralna in je zigubila invalidnino.

Če se je invalid pregrešil radi malenkostnih prestopkov, pa magari je bil obsojen samo na nekaj ur zapora — je že koristoljubje in izgubi invalidnino.

Preskrba z ortopedničnimi pripomočki je pomanjkljiva v Sloveniji še imamo ortopedsko delavnico v Ljubljani. Ali ona sama je težek invalid in zato ne more dajati, kar bi mogla. Kredita ji primanjkuje. Mesto, da bi vsakoletni državni proračun zagotovil postavko za ortopedske delavnice, mora Udruženje pritiskati, da se dobi tu in tam z banovine kakšen prispevek in mora Narodni invalidski fond prispevati zopet le iz invalidskega denarja.

Imeli so invalidske domove, zdravilišče Golnik. Vse to je vzelo in ostale so nam še samo Dolenjske Toplice. A zopet premalo kredita, da bi lahko ustregle vsem potrebnim.

Tako je slikal govornik, predsednik O. O. tov. Marko Štefe nečuvence razmere, v katerih živijo vojne žrtve. Javnost je slišala. Zastopniki oblasti so slišali.

In je rekel h koncu:

»Novi invalidski zakon nam obetajo. Da se že dela. Mi pa zahtevamo, da mora biti ta novi invalidski zakon modern, pravičen in socialen. Mora pa biti njegov sodelavec Udruženje, zastopnik Središnjega odbora. Le tako si lahko domišljamo, da bo zakon res dober in zadovoljiv.«

V socialni pravičnosti je temelj države.

Zbor je govorniku glasno odobroval in ploskal.

Sledile so volitve novega odbora. Izvoljen je bil v celoti stari odbor in sicer: Predsednik Mlekuž Vekoslav, podpredsednik Pintarič Ivan; tajnik Moser Ivan; blagajnik Rapuž. Nadzorni odbor: Metlika Ivan, Hravsky Alojz in Dermaša Alojzij. Odbornik Preša Franc. Namestniki: Padar Janez, Gosar Anton, Blažanin Marija, Eržen Ana. Pri slučajnostih je tov. Preša označil prav značilne zgodbe, ki jih je imel § 42. inv. zakona, in sicer:

Zopet je minulo leto, in kar smo se zadnjič zbrali k našemu zborovanju in pregledali račune in naše delovanje. Vse leto je bilo mnogo dela, posebno o Božiču, za božične podpore. Nismo je nikomur odklonili, čeprav je bila včasih potreba bolj dvomljiva.

S tem smo pokazali ljubezen do bližnjega k praznikom miru. Mnogi člani so mnenja, da je bistvo organizacije v tem, da daje podpore članom iz svoje blagajne in pa da od članov pobira članarino. Nekaj jih je, ki za organizacijo niso pripravljeni ničesar žrtvovati. Nimajo nobenega smisla za skupnost. Organizacija, ki obstoji iz članov določenega stanu, ima glavni namen, skrbeti za zboljšanje položaja svojega stanu in braniti svoje pravice ali odpravljati krivice, kakor na primer:

Poglejmo določbe invalidskega zakona, kjer kar bijejo v obraz trdote, ki bi morale izostati. Kaj vsebuje § 42. inv. zakona? Ob času velike povodnji v Ameriki so za nevarno reševalno delo poslali kaznjence-zločince, da so opravljali najbolj nevarna dela. Ta nevarna dela so trajala le teden dni, pa vendar je predsednik Roosevelt vse pomilostil. Sedaj pa pogledajmo tovariši, naše fante, ki so trpeli po štiri leta vsak dan v smrtni nevarnosti in so jim bili strti in odstreljeni udje, danes pa za svoje takozvane malenkostne kazenske prestopke ne zaslužijo pomilostitve. Za malo kaznen naj sedaj vojni invalid nosi do smrti posledice. Vojna je zagladila nebroj sovražtev. Sovražniki so po vojni so po vojni postali prijatelji. Le tisti, ki so iz vojne prinesli pohabljenе ude, naj še trpijo težke posledice.

Večkrat se nam nudi na cesti žalostna slika: S težko neumerjeno pro-

tezo meri svoj korak invalid in njegova proteza cvili in škriplje, kakor bi klicala gospodarja k pravici, pa je ne prikljče. Srca onih, ki vodijo našo usodo, so jeklena, trdna kakor sklepi naših umetnih udov. Ta naša pesem traja že 19 let. Naši stari borci, ki

Občni zbor Krajevnega odbora Celje

Dne 6. januarja 1937 je bil v Narodnem domu v Celju občni zbor Krajevnega odbora Celje. Predsednik tov. Orel ga je otvoril ob 9.15 dopoldne, pozdravil tovariše in tovarišice, pozval, naj se našemu mlademu kralju zakliče trikratni »živio«, kar so navzoči storili. Poslan je bil pismeni pozdrav predsedniku Središnjega odbora, tov. Nediću. Pozdravil je predsednika Oblastnega odbora tov. Matka Štefeta ter župana mestne občine celjske, g. Alojzija Miheliča ter pripomnil, da je to prvi župan v Celju, ki se je udeležil občnega zbora Udruž. vojnih invalidov v Celju.

Za predsednika občnega zbora je bil izvoljen tov. Matko Štefe, predsednik OO. iz Ljubljane. Za overovatelje zapisnika pa tov. Zlender in tov. Blagotinšek, zapisnikar pa O. Mirnikova.

K poročilu je predsednik tov. Orel poročal o delovanju Krajev. odbora. Bilo je 16 sej. Védno je bilo glavno vprašanje, na kak način priti do pravičnega in zares socialnega invalidskega zakona.

Spominja se na umrle člane v pretečenem letu: Fröhlich, Šibanca, Jalena, Korošca, Satler Marije in Rušnik Hilde, na kar so zborovalci zaklicali »Slava«. Tov. Fröhlich je bil eden najbolj agilnih članov.

Tov. Kovač je poročal, kako se je Krajevni odbor boril za izboljšanje invalidskega položaja. Uredba, ki je izdana, je prinesla dopolnilo § 74 invalidskega zakona, ki določa, da sme ministrstvo socialne politike odrediti ponovno sojenje, če je zakon materijalno kršen, in to je velike važnosti. Poda podrobno tajniško in bla-

Vojne žrtve mariborskega Krajevnega odbora Udruženja so zborovale

Dne 14. februarja 1937 je bil redni občni zbor v Kazinski dvorani v Mariboru.

Dvorana je bila polno zasedena vojnih invalidov, vdov in sirot. Znamenje, da se zavedajo svojega Udruženja, svoje strnjene sile, s katero zahtevajo izboljšanje razmer vojnih žrtev, ker so pač žrtve ne po svoji volji in po svoji krivdi, temveč žrtve višjih sil, žrtve za ustvaritev Jugoslavije.

Tovariš Geč je otvoril občni zbor ob 9.30. Konstatiral je sklepčnost, ker je bila udeležba zelo lepa, nadpolovična in pozdravil vse tovariše in tovarišice iz dni strahot in klanja.

Poslana je bila udanostna brzojavka Najvišjemu pokrovitelju. Njega Veličanstvu kralju Petru II., ki so jo zborovalci pozdravili z velikim navdušenjem in »živio«-klici. Nato je predsednik tov. Geč predlagal pismeni pozdrav predsedniku kraljevske vlade, g. D. Milanu Stojadinoviću, v katerem je med drugim tudi prošnja, da čimprej uzakoni novi, socialno pravični in moderni invalidski zakon. Ministru socialne politike in narodn. zdravja g. Dragiši Cvetkoviću pa pozdrav, v katerem je tudi prošnja za čimprejšnjo uzakonitev pravičnega, socialnega in modernega invalidskega zakona v prepričanju, da se bodo dane obljube kraljevske vlade v prid vojnim žrtvam čimprej uresničile.

Nato je bil odposlan še pismeni pozdrav predsedniku Središ. odbora UVI v Beogradu, tov. Božidaru Nediću, ki ne izprosnemu in odločnemu zagovorniku vseh pravičnih zahtev vojnih žrtev pri vseh odločujočih faktorjih in za novi invalidski zakon, ki naj bo zares socialen, moder in pravičen.

Predsednik tov. Geč je nato pozdravil še navzoče zastopnike oblasti in to: komandanta mesta Maribora, g. podpolkovnika Paulič Jerneja, zastopnika sreskega načelstva levi breg, g. Kroke Alberta in za desni breg g. Brunšek Ivana ter zastopnika mestnega poglavarstva Maribor, ravnatelja g. Ježa Janka ter delegata Oblastnega odbora Udruženja iz Ljubljane, predsednika tov. Matka Štefeta.

S temi brzojavnimi, pismenimi in ustnimi pozdravi je bilo odprto okno pri vseh odločilnih vratih Jugoslavije, vsi odločilni forumi in oblasti so slišale odzrite občnega zbora Udruženja vojnih žrtev Krajevnega odbora v Mariboru.

so prvi začeli to borbo, so domala v tem boju že izkrevaveli.

Naša dolžnost je, da borbo nadaljujemo! To bo našim potomcem v spomin, da smo prišli iz vojne pohabljeni in smo potem doma nadaljevali borbo za svoje pravice vse življenje.

gajniško poročilo. Nadzorstvo je konstatiralo, da so knjige vse v najlepšem redu in je predlagal absolutorij, ki je bil soglasno sprejet.

Tov. Štefe je podal podrobnejše poročilo glede novih pravil, ki so se potem prečitata in po kratki debati sprejela.

Nato se je že po novih pravilih izvolil sledeči odbor: predsednik tov. Orel. Odborniki: tov. Zidarič, Kovač, Kuhar, Blagotinšek; namestniki: Dojer, Oset in Zlender. Nadzorni odbor: predsednik Šostarec, odborniki: Videtič, Deržak. Namestnika: Hudoklin, Likar. Delegati za občni zbor O. O.: Kovač, Kuhar, Blagotinšek. Namestniki: Zidarič, Videtič, Deržak. Pri slučajnostih je tov. Štefe, predsednik O. O. podal pregled gibanja Udruženja vojnih invalidov, zahteve, krivice, ki se gode. (Glej poročilo: govor Štefeta na občnem zboru v Mariboru.)

H koncu se je oglasil župan mestne občine celjske, g. Alojzij Mihelič. Zahvalil se je za pozdrave in si je štel v dolžnost, da se je udeležil občnega zbora vojnih žrtev. Pozdravil je navzoče v svojem in v imenu mestne občine in želel, da se vendar enkrat invalidsko vprašanje reši v zadovoljstvo vojnih žrtev.

Občnega zbora se je udeležilo 182 članov. Po poročilu je rednih članov invalidov 209 in članic 99, skupaj 308 članov. Nerednih pa: članov 50, članic pa 17, skupaj nerednih 67 članov. Vseh članov torej 375. Še niso vsi tako zavedni, da bi prišli, da bi se slišal močan glas Krajevnega odbora Celje, ki zahteva novi, boljši, socialni invalidski zakon.

Tov. Geč je prešel na dnevni red zborovanja.

Izvoljen je bil priljubljen in nad vse agilen predsednik Oblastnega odbora, tov. Matko Štefe iz Ljubljane, da predseduje današnjemu občnemu zboru. Tov. Štefe je med burnim ploskanjem zavzel mesto predsednika, zahvalil se je za izkazano zaupanje in pozdravil občni zbor z željo, da naj poteče odločno, reprezentativno in v najlepšem redu. Izrazil je veselje nad velikim številom zborovalcev in zborovalk.

Za overovatelje zapisnika sta bila izvoljena tov. Dornik in tov. Jančič.

Sledila so poročila. Poročal je predsednik tov. Geč. Navzoči zastopniki oblasti in člani ter članice ter vsa javnost je slišala, kako se je gibal organizacija za zboljšanje invalidskih razmer. Posebno mnogo dela je imel Krajevni odbor Maribor s prijavi tistih vojnih žrtev, ki jih je reduciiral zakon iz l. 1929 in katerim je Uredba iz 1936. leta dala mogočnost ponovnega sojenja in vračanja z zakonom iz leta 1925 zadobljenih pravic. Žal, da ta Uredba ni upoštevala vseh reduciranih vojnih žrtev in mnogo jih je brez zaščite. Zato so naše zahteve: Nov invalidski zakon. Res socialen in moderen invalidski zakon, ki bo priznal žrtve, ki so bile dane, da je nastala Jugoslavija.

Krajevni odbor je videl bedo svojih članov in članic in skušal je tudi v svojem delokrogu vsaj nekoliko pomagati, kolikor so mu pač dovoljevala sredstva. Priredil je 4. oktobra 1936 invalidsko dobrodelno tombolo. Dobiček je uporabil najrevnejšim za podporo. Tudi mestna občina je pokazala svoj socialni čut in od nje smo dobili tudi 3000 Din in za tombolo voz premoga kot dobiček. Iz vseh teh sredstev se je malone vsem proslcem podarila podpora.

(Dalje sledi.)

Prva ofertalna licitacija za oddajo kantine v kasarni Vič. kralja Aleksandra I. Ureditelja se bo vršila 20. marca 1937 (namesto 1. aprila 1937) ob 11. uri. Pogoji so razvidni vsak delavnih pri Komandi kasarne.

Izdaja Udruženje vojnih Invalidov. Odgovorni urednik: Matej Jevak, Miklošičeva cesta št. 13. Tiska tiskarna »Slovenija« v Ljubljani, (predstavnik Albert Kolman).